नैतद्विचित्रमिति किंतदित्यपेक्षायामाह अघोऽपीतिआत्मसाम्यं स्वसमानरूपताम्॥३८॥यस्यांगंमूर्तिस्तस्यप्रतिमाप्रतिकृतिःतत्रापिकेवलंमनोमयी साऽपिबलादंतराहितासतीभागवतींगतिंददौप्रह्लादादिभ्यः सएवसाक्षात्स्वयमंतर्गतः किंपुनः नित्याचासावात्मसुखानुभूतिश्चतयाऽभितोव्युदस्तामायायेनसः॥३९॥ येनश्रवणेननिगृहीतंवशीकृतंचेतोयस्यसः ॥४०॥ कालांतरेकौमारेकृतंपौगंडकेकथंज्ञात्वोचुरित्यर्थः॥४१॥४२॥४३॥ तेनयःस्मारितोऽनंतःतेनहृतानिअखिलेंद्रियाणियस्यसः तथाभूतोऽपिकथंचिल्लब्धबहिर्दृष्टिः हेभागवतोत्तमोत्तम हेशौनक ॥४४॥ इ०भा०

नैतद्विचित्रंमनुजार्भमायिनःपरावराणांपरमस्यवेधसः॥ अघोऽपियत्स्पर्शनधौतपातकःप्रापात्मसाम्यंत्वसतांसुदुर्लभम् ॥ ३८॥ सकृद्यदंगप्रतिमांऽतराहितामनोमयीभागवतींददौगतिम्॥ सएवनित्यात्मसुखानुभूत्यभिव्युदस्तमायोंऽतर्गतोहिकिंपुनः॥ ३९॥ सूतउवाच इत्थंद्विजायादवदेवदत्तःश्रुत्वास्वरातुश्चरितंविचित्रम्॥ पप्रच्छभूयोऽपितदेवपुण्यंवैयासकिंयन्निगृहीतचेताः॥४०॥ राजोवाच ब्रह्मन्कालांतरकृतंतत्कालीनंकथंभवेत्॥ यत्कौमारेहरिकृतंजगुःपौगंडकेऽर्भकाः॥ ४१ ॥ तद्ब्रूहिमेमहायोगिन्परंकौतूहलंगुरो॥ नूनमेतद्धरेरेवमायाभवतिनान्यथा॥ ४२॥ वयंधन्यतमालोकेगुरोऽपिक्षत्रबंधवः॥ यत्पिबामोमुहुस्त्वत्तःपुण्यंकृष्णकथाऽमृतम्॥ ४३॥ सूतउवाच इत्थंस्मपृष्टःसतुबादरायणिस्तत्स्मारितानंतहृताखिलेंद्रियः॥ कृच्छ्रात्पुनर्लब्धबहिर्दृशिःशनैःप्रत्याहृतंभागवतोत्तमोत्तम॥ ४४॥ इ०भा०द०द्वादशोऽध्यायः॥ १२॥ ॥ ७॥ श्रीशुक उवाच साधुपृष्टंमहाभागत्वयाभागवतोत्तम॥यन्नूतनयसीशस्यशृण्वन्नपिकथांमुहुः॥१॥ सतामयंसारभृतांनिसर्गोयदर्थवाणीश्रुतिचेतसामपि॥ प्रतिक्षणंनव्यवदच्युतस्ययत्स्त्रियाविटानामिवसाधुवार्ता॥ २॥

द०द्वादशोऽध्यायः ॥१२॥ ॥७॥ त्रयोदशेहरद्ब्रह्मावत्साम्पालांश्चमायया तदातत्सर्वरूपोब्दंकृष्णःपूर्ववदाचरत्॥१॥ नूतनयसि नव्यवत्करोषि ॥१॥ तथाहिसारभृतांसारग्राहिणामयंनिसर्गःस्वभावः कोऽसौअच्युतस्यवार्त्ताप्रतिक्षणंसाधुनव्यवद्भवतीतियत्सः विटानांस्त्रैणानांस्त्रियाःकामिन्यावार्ताइव कथंभूतानामपिसताम् याअच्युतवार्तैवअर्थोयेषांतानिवाणीश्रुतिचेतांसियेषांतथाभूतानामपि ॥ २ ॥